

[Dagmar Andreasen.]

Til sidst vil jeg gerne give finansministeren én helt uforbeholden indrømmelse. Der er lidt eller meget, alt efter temperament, anstødeligt i, at de formuer, som nødvendigvis skal bygges op i de producerende virksomheder, hvis de skal være konkurrencedygtige, ejes, kontrolleres og administreres af en enkelt eller nogle få. Det virker ikke så uretfærdigt og urimeligt i første generation. Det er lidt værre i anden generation, og i tredje generation begynder det at være en anstødssten mod retfærdigheden. Endelig er der det, at det vel næsten hører til undtagelserne, at tredje generation også er i stand til at administrere disse penge på en fornuftig og hensigtsmæssig måde.

Derfor vil det radikale venstre godt overveje en bestemmelse om, at ejeren eller ejerne skal give afkald på op til 40 pct. af fortjenesten, men forstået på den måde, at virksomheden kunne få lov til at låne pengene, hvis de havde behov for investeringer og var interesseret i det, ikke sådan, at det blev ejerens, men således at det var samfundets penge, der stod som en anpart i virksomheden, og at det var de ansatte, der administrerede disse penge og, efterhånden som fondet er bygget op, fik afkastet af pengene. Det var noget af det, som indgik i det radikale venstres tanker om ØD, og det er noget, som vi stadig væk gerne vil være med til at debattere. Hvis det kunne indgå samtidig, ville vi godt overveje at sætte beskatningsprocenten i vejret til det foreslåede, men hvis ministeren vil opretholde sit lovforslag, som det foreligger, kan vi ikke medvirke til noget.

Inger Lise Petersen: Dette lovforslag er, som det er blevet nævnt et par gange efterhånden, en konsekvens af det spareforlig, som socialdemokratiet og SF indgik i marts i år, hvor der på skatteområdet aftaltes en række punkter, som skulle danne grundlag for initiativer fra regeringens side. Nærværende lovforslag omfatter to af punkterne, nemlig en skærpelse af selskabsskatten og fjernelse af det skattefrie bundfradrag. Dette initiativ kan vi derfor kun være tilfreds med. De to øvrige forslag er blot naturlige korrektioner.

SF har længe ønsket denne regulering af selskabsskatten. Vi finder den ganske rime-

lig også set i forhold til de personlige skatters højde, og jeg skal på mit partis vegne hermed love vor medvirken til en velvillig og hurtig behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke socialdemokratiets og SF's ordfører for modtagelsen af lovforslaget. Jeg er ikke forbavset over, at man fra de øvrige tre partiers side ikke er særlig glad for dette lovforslag. Dog var jeg måske nok lidt forbavset over fru Dagmar Andreasens indlæg, men det blev rettet op til sidst. Vi har jo før hørt fru Dagmar Andreasen sige en hel del stærke ting om, at de personlige selskaber var alt for stærkt beskattet i forhold til aktieselskaberne, og at der var en meget uheldig tendens til, at man derfor dannede aktieselskaber. Det er også noget af det, der ligger bag ved lovforslaget, at man ønsker at modvirke den tendens, der har været til, at man ud fra rent skattemæssige betragtninger vælger en ejerform, som man ellers ikke ville vælge.

Der kan nemlig ikke være nogen tvivl om, at trods al tale om dobbeltbeskatningens uheldige sider — det er i øvrigt meget lidt, vi hører til denne tale; særlig efter at selskabsskattekommissionen har afgivet sin betænkning om dobbeltbeskatning, er kravene om ændring næsten forstummet — er det lige det modsatte, vi ser i virkeligheden. Det er jo mærkeligt, hvis det virkelig var således, at det var særlig skattemæssigt uheldigt at have et aktieselskab, at der så er så mange, der søger over i aktieselskabsformen. Alle ved da også, at det er det modsatte, der er tilfældet.

Der er kommet en betænkning om dobbeltbeskatningen, og den vil vi naturligvis også arbejde med, men man må her ikke glemme, at spørgsmålet er genstand for drøftelser inden for EF, og det ville være noget uheldigt, hvis vi nu gennemførte en eller anden ændring på dette område, som senere og måske inden for ikke alt for mange år skulle vise sig at være ude af takt med det, man gennemfører inden for EF. Som situationen er i øjeblikket, synes jeg, vi bør afvente, hvad man kommer frem til. Vi er selv med i drøftelserne inden for EF; det er således ikke så længe siden, vi havde folk fra skattedepartementet nede til drøftelser om disse problemer. Med den skattesats, der